componerede
og
HENDES KONGELIGE HÖIHED
PRINDSESSE THYRA
underdanigst tilegnede
af

NIELS JUEL SIMONSEN.

KIÖBENHAVN.
Forlagt af
C. C. Loses Bog- & Musikhandel
(F. BORCHORST)

AXEL E. AAMODTS LITH. ETABL.

TIL GLÆDEN.

Niels Juel Simonsen.

Andantino.

1. Hul - - de
2. Skjøndt u -
3. Se! — jeg

Andantino.

fp *fz* *fz* *p*

1. En - - gel! du min Barn - doms Ven! — Tro Led - sa - ger i de svundne
2. - kjendt du en - gang fulg - te mig, — da min Sjæl var fri for Sorg og
3. sø - - ger dig, o kom i gjen! — Hør, jeg kal - der kom i - gjen til -

mf

1. Da - ge! Sig mig da: hvor est du flyg - tet hen? Sig mig, sig mig
2. Smer - te; Nu jeg kjen - der, nu jeg sjun - ger dig, ak! hvi
3. ba - ge! Før mig til mit gam - le E - den hen! El - ler til det

p *mf*

Stukket af C. Stange, Kjøbenhavn.

poco riten. dim.
p dol.
1. naar— naar kommer du til - ba - ge? Sig mig, sig: naar kommer du til-
2. flyg - ter nu du fra mit Hjer - te! Ak hvi flyg - - ter nu du fra mit
3. ny du snart, du snart mig dra - ge! El - - - ler til det ny du snart mig
p dol.
dim.
rall.
1. -ba - - - - - ge?
2. Hjer - - - - - te!
3. dra - - - - - ge!
(St. St. Blicher.)
cresc.
rall.
fp
dol
fz
Ped.
p
pp

HVOR SOMMEREN DUFTER VIDUNDERLIG FRISK.

mf
1. hør, hvor det syn - ger fra o - - - ven: „O kom dog, o kom dog i
2. hør, hvor det hvi - sker fra Vo - - - ven: „O kom dog, o kom dog i
3. kvid - drer i Luf - ten for o - - - ven: „O kom dog, o kom dog i
mf
1. 2.
1. Sko - - ven, o kom dog, o kom dog i Sko - - ven!
2. Sko - - ven, o kom dog, o kom dog i Sko - - ven!
3. Sko - - ven, o kom dog, o kom dog i
8
3.
Sko - - ven! (P. L. Møller.)
p
pp

DE TO FUGLE.

Moderato.
p
1. Der byg - - ger en Fugl saa
2. For hen - - de den syn - - ger sin
3. Den seer saa taus gjen - nem
4. Den syn - - ger og sør - - ger sig
Moderato.
p
p

1. dybt i mit Bryst, saa langt fra Blad og fra Gre - - ne; den
2. Sorg og Lyst, ved Næt - ter og ly - - se Da - - ge; der
3. Ru - - dens Glar, og det gjør mig sorg - fuld og ban - - ge, for -
4. vist i - hjel, en An - den kan Bru - den fæ - - ste, og

p

1. syn - ger i Smer - te og sæl - - som Lyst, for - di den sid - der saa
2. byg - ger en Fugl i hen - - des Bryst, den søger den som sin
3. tje - ner ej Fug - len det mind - - ste Svar, for Hjer - tets de dy - - - be
4. hun, ja hun glem - - mer Fug - - len vel, og det er jo og - saa det

p

1. e - - - ne. Den tør kun klyn - ge sig fast til Gud og
2. Ma - - - ge. Den tit - - ter og - saa fra Øj - - ets Blaa, mon
3. San - - - ge? den fat - ti - ge Fugl et Hjer - - te bær', saa
4. Bed - - - ste! de to var ej for hin - - an - - den skabt nu

1. 2. 3. — Efter sidste Vers.

1. see gjen - nem Øj - ne - nes Ru - - de ud?
2. Fug - - len ik - ke kan Fug - len for - staae?
3. tro som den med de gyld - - ne Fjer!
4. døer den e - ne, hvad er saa tabt!

H. C. Andersen.

pp